

Дълго вървял и стигнал до планината. Там намерил стареца с двете молики целият плувнал в пот. Нашият момък грабнал също две молики и започнал да копае. Цял ден работили и привечер се прибрали да вечерят и да спят. Вечеряли със сух хляб и сол и легнали на голата земя. Старецът си сложил дръжките на моликите под главата и бързо заспал. Нашият ром бил много уморен и също заспал.

На другия ден отново работили цял ден. Привечер отишли на същото място да вечерят и да си починат, но там имало малка къщурка. Влезли вътре, ала тази вечер, освен хляб и сол, имало и гозбица. Навечеряли се и легнали да спят, но този път не легнали на голата земя, а се завили с черги.

На третия ден пак отишли на работа. Привечер се прибрали уморени. На трапезата имало бял хляб, печено пиле и червено вино. Легнали на хубави меки легла с пухени завивки.

И така, това продължило седем дни. На осмия ден старецът тръгнал на сватба, нашият ром - след него. Старецът се обърнал и попитал рома:

- А бре, юначе, ти защо все след мене вървиш?

- Искам да ми гадеш поне малко късмет, че хич си нямам!

А старецът му отговорил:

- Помниш ли първата вечер когато дойде при мен. Ти си роден в такава сиромашка вечер. Твоят късмет е в женитбата. Твоята бъдеща жена е родена на третата вечер. Животът ти ще потръгне когато се ожениш. Ще имаш къща, деца, ниви... Но запомни добре! Който и да те попита на кой са тези богатства, ти ще казваш, че са на жена ти. Ако кажеш, че са твои,

всичко ще загубиш.

- Добре - отговорил момъкът. - Ами да те попитам още нещо. Когато идвах насам, видях една круша. Тя ми заръча да те попитам защо всяка пролет цъфти, а плод не връзва.

- Като стигнеш до крушата - отвърнал старецът - кажи ѝ да хвърли всичко, което е под нея! А ти бягай и не се обръщай назад!

- Добре - съгласил се ромът. - По пътя срещнах и един овчар. Той ме помоли да те попитам защо цялото му стаго куца?

Старецът отговорил:

- Кажи на този овчар, когато прави курбан, да избере най-хубавата си овца и да я заколи. Тогава ще се оправи цялото му стаго. Досега винаги, на личен ден, той е избирал за курбан най-мършавата си овца. Затова цялото му стаго куца.

На връщане ромът стигнал до крушата и ѝ казал какво поръчал старецът. Затворил си очите и хукнал да бяга без да се обръща назад. Крушата изхвърлила от корените си едно гърне с жълтици.

Вървял, вървял и отново срещнал овчаря. Той попитал нашия момък

- А бе, побратиме, попита ли Господ защо куца стагото ми?

- Да - отвърнал ромът. - Господ ми каза, когато колиш курбан, да избереш най-хубавата си овца и стагото ти ще се оправи.

Овчарят благодарил за съвета, а нашият момък продължил пътя си.

Не минало много време и бедният ром се оженил. Родил му се син, захванал се ромът много да работи,